

AULA DE MÚSICA

CONCERTS HIVERN 2023

**Centre Cultural La Nau
Capella de la Sapiència**

**DIMECRES 8 DE FEBRER
19 H.**

Quartet Arts

Manuel Segarra Martínez, *violí*

Lluís Osca Pons, *violí*

José Manuel Leon Alcocer, *viola*

David Forés Veses, *violoncel*

***Paraules al concert a càrrec de
D. Rafael Fernández Maximiano
(professor de la Facultat de
Magisteri)***

VNIVERSITAT
DE VALÈNCIA
CENTRE CULTURAL
MÚSICA

I

Una cosa rara (1786)

Vicente Martín i Soler (1754-1806)

Arranjament per a quartet de cordes de 1788

Obertura

Più bianca di giglio

Dirò che perfida sei

Dolce mi parve un dì

Tradittori in van sperata

Allegro finale del 1r acte (tema utilitzat per

Mozart a D. Giovanni)

Consola le pene

Non farmi più

Pace, caro mio sposo

Su, su cacciatori.- Finale

II

Don Giovanni (1787)

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Arranjament per a quartet de cordes del 1789

de Joseph Küffner (1776-1856)

Obertura

Ah! Chi mi dice mai

Madamina, il catalogo è questo

La ci darem la mano

Finch´han dal vino

Batti, batti, o bel Massetto

Deh! Vieni a la finestra

Vedrai carino

Mi tradì quell´alma ingrata

Don Giovanni, a cenar teco.

Finale

Paraules al concert

Una cosa rara

El programa presentat pel Quartet Arts és un d'aquells refrescants i que ens transporten a una moda molt vienesa del segle XVIII: fer transcripcions de les òperes més populars per a ser interpretades en cafès i sales de concert després d'haver aconseguit l'èxit als teatres. Les melodies més emblemàtiques de les òperes eren transcrits, a vegades pels mateixos autors, per a ser interpretades, amb veus o sense, per agrupacions de cambra.

Aquesta vegada rebem dues obres que estan vinculades no solament perquè són pràcticament contemporànies, sinó per alguna cosa més.

El valencià Vicent Martí i Soler va ser un compositor d'èxit en la seua època, que després de formar-se a València va desenvolupar la seua tasca a Madrid, Nàpols, Viena i Sant Petersburg principalment, i es va convertir en un referent com a creador tant d'òpera bufa com òpera seriosa.

Després de la prohibició per ordre reial de fer representacions d'òperes a Madrid, va emigrar a Nàpols on, sota la influència de la família reial espanyola, va desenvolupar una carrera molt prometedora i passà a ser conegut com *Martini lo Spagnuolo*.

Amb la seua arribada a Viena començaren les vinculacions del valencià amb Mozart. La primera va ser el treball amb el llibretista Da Ponte, autor del text de les tres òperes més rellevants de Mozart de la seua època vienesa: *Le nozze di Figaro*, *Don Giovanni* i *Così fan tutte*. Realment, la decisió de Martí i Soler de treballar amb Da Ponte no estava lliure de risc, ja que la seua primera col·laboració amb Mozart no havia sigut massa ben acollida per la societat vienesa. En canvi, la primera òpera del duo Martí i Soler – Da Ponte va fer blanc i es va convertir en un obra que va transcendir els teatres i va passar ambients menys exclusius. Així doncs, les melodies d'*Una cosa rara* es van convertir en melodies d'una gran popularitat, molt més que allò que Mozart escrivia aleshores.

Per a molts autors, *Don Giovanni* és l'òpera més rellevant de Mozart, l'obra que combina de manera immillorable una música, a vegades inquietant i a vegades com a definició psicològica dels personatges. Ací apareix la segona intersecció entre els dos autors, quan Mozart, per ambientar el sopar de *Don Giovanni*, posa un grup de músics en escena que interpreten –quina sorpresa!–

l'*allegro finale* del primer acte d'*Una cosa rara*, i és el mateix criat qui fa esment de l'òpera de Martí i Soler. D'alguna manera, el geni de Salzburg defineix la banda sonora d'un sopar de la seua època i ho fa mitjançant una melodia d'allò més coneguda.

No és aquesta l'última de les coincidències. En ambdues òperes, l'acció té lloc a Espanya, concretament a Sevilla, que aleshores era una de les ciutats de moda a tot Europa pel seu exotisme i per la quantitat de textos i obres que tenien aquesta ciutat com a escenari de les seues trames. Per concloure, cal dir que el costum dels compositors de fer arranjaments de les seues obres per a harmonies (grups de vent), quartet de corda o per a piano ens ha deixat algunes transcripcions originals de les seues òperes d'allò més acurades i va obrir la porta a altres compositors perquè feren aquestes versions que avui celebrem.

Rafael Fernández Maximiano, professor de la Facultat de Magisteri de la Universitat de València

QUARTET ARTS

Manuel Segarra Martínez, *violí*

Lluís Osca Pons, *violí*

José Manuel Leon Alcocer, *viola*

David Forés Veses, *violoncel*

Va nàixer fruit de la il·lusió de quatre músics valencians, els quals es van retrobar, després de molts anys d'amistat, a l'Orquestra de València.

Després d'haver estudiat de manera individual amb mestres com E. Isserlys, D. Geringas, A. León Ara, F. Erlich, F. Ayo, J. L. García Asensio i R. Ephrat, així com d'haver obtingut nombrosos premis acadèmics, nasqué la voluntat i el desig de dedicar un temps important de la seua vida professional a fer música de cambra de forma estable i, per tant, van decidir posar en comú els coneixements musicals rebuts al servei del complex i apassionant món del quartet de corda.

En aquest sentit, han rebut molta formació cambrística, però també, i majorment, orquestral. També han format part d'orquestrades com la Netherlands Chamber Orchestra, RTVE, OFUV, Netherlands Philharmonic Orchestra, Orchestre de la Résidence de La Haye, Orquesta de Granada, Orquestra Ciutat de Barcelona...

La seua presentació va tenir lloc en un concert a la sala de cambra del Palau de la Música de València en desembre de 2004. A partir d'aleshores, han fet nombrosos concerts fins al dia d'avui. Entre altres llocs, han participat diverses vegades als cicles de cambra de l'Orquestra de València, així com al cicle de concerts de la Universitat de València, a les Jornadas Musicales de Calatañazor o a la Biennial Internacional de Música de Bunyol. El quartet també ha enregistrat gravacions per a la televisió d'alguns dels quartets de Mozart i Beethoven. Per a 2023 destaca la seua nova actuació al cicle de cambra de l'Orquestra de València

DIMECRES 15 DE FEBRER. 19 H.

CENTRE CULTURAL LA NAU

Capella de la Sapiència

Júlia Esteve Arnau, Silvia Cantó Gómez i Inés Cabo Mur, *clarinets*
Paula Tamarit, *piano*

Obres de F. Mendelssohn. L. v. Beethoven, H. J. Baermann., etc.

DIMARTS 21 DE FEBRER. 19 H.

COL·LEGI MAJOR RECTOR PESET

Sala de la Muralla

Héctor Pedroche Peñalver, *violí*

Daniel Tellechea, *piano*

Obres de W. A. Mozart, M. Bruch, P. Sarasate, etc.

DIMECRES 22 DE FEBRER. 19 H.

CENTRE CULTURAL LA NAU

Capella de la Sapiència

Ensemble de cordes i Ensemble de vents de
L'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València
Obres de W.A.Mozart

DIMECRES 1 DE MARÇ . 19 H.

CENTRE CULTURAL LA NAU

Capella de la Sapiència

Claudio Carbó i Carlos Apellániz, *piano*

Obres de W.A.Mozart

*En col·laboració amb la Marató Mozart del
Palau de les Arts Reina Sofía*

DIMARTS 7 DE MARÇ. 19 H.

COL·LEGI MAJOR RECTOR PESET

Sala de la Muralla

Raul Arias López, *violí*

Hilario Segovia Badia, *piano*

Obres de M. de Falla, P. de Sarasate. F. Coll, etc.

   www.uv.es/cultura

CAPELLA DE LA SAPIÈNCIA

C/ Universitat, 2.

46003 València